

8.89x11.61	1/3	עמוד 1	ידיעות אחרונות - 24 שעות	03/12/2017	61268578-3
בית איזי שפיר - 82023					

הולכת לכיתה א' כמו גדולה

אך אחד לא נתן לה סיכוי: **יעלה מסוורי** נולדה בשבוע ה-24 במשקל של 465 גרם. אבל היא לא נותנת לשום דבר לעצור אותה, גם לא למחלת ה-CP. היום יעלה כבר בכיתה א', במסגרת רגילה שמשלבת ילדים עם מוגבלויות. "תפסיקו לדבר מאחורי הגב", מבקשת האם שירה, "יעלה מבינה הכל ויש לה רגשות ורצון לאהבה כמו לכל אחד אחר. היא ילדה מדהימה, חכמה ועם לב ענק"

'אמא' בפעם הראשונה?
והשילוב בבית ספר רגיל?
"זה תורם לה המון, אני רואה ילדים רגילים משחקים עם הילדה שלי, פונים אליה וזה מרגש אותי. היא אולי לא במרכז העניינים אבל היא חלק מהם וזה לא ברור מאליו. השילוב שלה תורם גם לילדים האחרים בבית הספר, הם לומדים כיצד לקבל את האחר, לומדים לאהוב אותו ולהבין לליבו".
"אני מאוד אוהבת ללכת לבית הספר", מה? נהנת יעלה. "אני מציינת, עושה תרגילים של חיסור וחיבור בחשבון ומשחקת עם חברות שלי. גם בצהרון כיף לי, מביאים לנו כלבים ואני מאוד אוהבת ללטף אותם. יש לי הרבה חברים".
"ואב קריים, מנהל שותף האשכול לפיתוח ולשינוי חברתי בבית איזי שפירא: "השילוב חשוב מאוד לילדים עם מוגבלות. זו מסגרת שנותנת להם לבטא את יכולתם האמיתית, מאפשרת להם לצמוח ולהיות חלק אינטגרלי מהחברה ולהפוך לאזרחים תורמים לקהילה. הדברים לא תמיד עובדים כי במקרה הטוב לא יודעים לשלב ובמקרה הפחות טוב לא רוצים לשלב. הורים לילדים ללא מוגבלות שואלים: 'האם נוכחות של ילד עם מוגבלות בכיתה תפגע בהתקדמות של הילד שלי?' זוהי שאלה שלצערנו אנחנו עדיין נתקלים בה והיא חושפת את הבורות והפחד בחברה וראיית האדם עם המוגבלות כנחות. חשוב לסייג ולומר שיש בכל זאת נכונות מסוימות שעבורן דווקא החינוך המיוחד יכול להוות ביטוי אמיתי לשוויון.
"היום הבינלאומי זו הזדמנות לשוב ולהזכיר שההשתלבות בחברה היא זכות יסודית של כל אדם עם מוגבלות. בכדי שהשתתפות תהיה הוגנת, על משרד החינוך להנגיש את המערכת החינוכית לכלל המוגבלויות – כלומר נגישות מבנית, נגישות של תכני הלימוד, ולצייד את המורים והמורות בידע המתאים להתמודדות עם האתגרים שעומדים בפני הילדים. רוגמה למענה הולם למורככות הזו, זהו הצהרון תומך השילוב שפועל בבית איזי שפירא שמבנהו ותכניו גובשו על ידי מנהיגות ההורים כמענה לילדיהם".
שחף פרנקל

שאומרים לנו שזה עומד להיגמר, שהיא עומדת למות".
רק אחרי ארבעה חודשים שירה ובעלה בחרו לבתם שם – יעלה. "השם שלה בחר בה. 'יעלה', יעלה בואי לגנני' מהפיוט של יום שישי, שה' עונה לעם ישראל על בקשותיהם. אני התפללתי שהיא תחיה וה' ענה לתפילותיי".
יעלה סובלת מעיכוב התפתחותי ובשלוש השנים הראשונות לחייה הייתה מחוברת למ' כונת חמצן, בגיל ארבע החלה ללכת בעזרת הליכון ובגיל חמש נגמלה מחיתול והחלה לדבר. "אני חושבת שחשוב לתת לילד עם CP ועם עיכוב התפתחותי את הטיפול הנכון. מצד אחד להכניס אותו למקום שיוודע כיצד לטפל בו, שהילדים האחרים בו הם בעלי מוגבלויות, ומנגד גם להכניס אותו למסגרת רגילה שיידע להכיר את העולם האמיתי. וכך עשינו, יעלה נמצאת בשעות הבוקר בבית ספר רגיל, בכיתה קטנה בליווי סייעת צמודה שעוזרת לה, ואחר הצהריים היא מגיעה לצהרון בית איזי שפירא לילדים עם מוגבלויות. לפני כשבועיים היא זכתה בתואר הילדה המצטיינת, זה לא מובן מאליו וזה ריגש אותי מאוד. עם השנים למדתי לתת ליעלה ללמוד בקצב שלה, לפי השעון הפרטי שלה, כל דבר יגיע בזמנה".
איך הסביבה מגיבה אליה?
"בהרגשה שלי, אנשים מרחמים עליי, אפילו בתוך המשפחה. הם נראים כאילו הם חושבים איזו מסכנה היא, למה היא נראית ככה. אפשר לחשוב, אז יעלה הולכת קצת עקום. אני מאוד נעלבת מהסביבה. אנשים מדברים בלי לחשוב לפני, הם לא מבינים שיעלה מבינה הכל, שיש לה רגשות ורצון לאהבה כמו לכל בן אדם. לכל בן אדם יש קושי, אצלה פשוט רואים את זה בצורה חיצונית. ויותר מכה, גם עלינו כהורים תפסיקו לדבר מאחורי הגב. נכון, לא קל לנו, אפילו קשה לנו מאוד, אבל אנחנו חזקים יותר ממה שאתם מדמיינים, אנחנו לוחמים. זכיתי בילדה מדהימה, חכמה עם לב ענק. היא מלמדת אותנו כל יום דברים חדשים שלא ידענו על עצמנו ולא מפסיקה לרגש אותנו. לא כל מש' פחה זוכה להתרגש ככה שהילדה שלהם אומרת

יעלה מסוורי נולדה בשבוע ה-24 במשקל של 465 גרם, פחות מחצי קילו, ונשארה בחיים כנ' גד כל הסיכויים. בגיל 7 וחצי היא לומדת בכיתה א' וממשיכה להילחם כדי לחיות את החיים שלה כמו כולם. יעלה חולה ב-CP, אבל לא היא ולא אמא שלה, שירה, מתכוונות לתת לזה לעצור אותן.
"הייתה לי רעלת היריון מאוד קשה וזאת הסיבה שיעלה נולדה בשבוע כל כך מוקדם", מספרת האם. "שתינו היינו בטיפול נמרץ ורק לאחר שבוע מהלידה ראיתי אותה. חשבו עיניי, ראיתי עובר ולא תינוק שמחובר להמון מכשירים ויש סביבו המון צפצופי מכונות. לא חשבתי שיש לה מה לעשות בעולם הזה, אני זוכרת שאמרתי את זה בקול והיו לי דמעות בעיניי. היא הילדה הבכורה שלנו, אף אחד לא נתן לה סיכוי להישאר בחיים. אני הייתי חסרת אמונה, כי זה מה שהרופאים הכניסו לי לראש. עברו שבועיים והתינוקת שלי נשארה בחיים, זה היה הרגע שאמרתי לעצמי, 'תתאפסי, אם היא רוצה לחיות ונלחמת במוות את תלחמי יחד איתה'. הגענו להחלטה אני ובעלי שאנחנו מפסיקים להקשיב לרופאים

"יעלה מלמדת אותנו כל יום דברים חדשים שלא ידענו על עצמנו ולא מפסיקה לרגש אותנו. לא כל משפחה זוכה להתרגש ככה כשהילדה שלהם אומרת 'אמא' בפעם הראשונה"

13.56x22.84	3/3	עמוד 3	ידיעות אחרונות - 24 שעות	03/12/2017	61268577-2
בית איזי שפיר - 82023					

"יש לי הרבה חברים".
יעלה מסורי והאם שירה
| צילום: יובל חן